

#OKTATÁS

2. OLDAL

TARISZNYA ÉS ÚTRAVALÓ

NEM LESZ KÉT EGYFORMA ÚT. AMI ELŐTTÜK ÁLL, AZ A VÉGTELEN LEHETŐSÉGEK TÁRHÁZA – MONDHATJUK BIZTATÁSKÉPPEN, ÚTRAVALÓKÉNT ANNAK A MINTEGY 252 NAPPALI TAGOZATOS DIÁKNAK, AKIK IDÉN BÚCSÚZTAK KÖZÉPISKOLÁJUKTÓL VÁROSUNKBAN. „BALLAG MÁR A VÉN DIÁK”, DE HOVÁ? – TEHETJÜK FEL A KÉRDÉST A TOVÁBBTANULÁSI IRÁNYOKAT MÉRLEGELVE.

#VÁROS

4. OLDAL

ÁTVERTÉK A VÁROST

JANICZAK DÁVID POLGÁRMESTERI
HIVATÁSRÓL, A VÁROS JÖVŐJÉRŐL

#HOBBI – ZÓ – NA

6. OLDAL

MEGKÖVESEDETT ESŐCSEPPEK

VOZÁR OTTÓNÉ ÉVA
30 ÉVE FÚZI A GYÖNGYÖKET

#TEHETSÉG

9. OLDAL

VILLÁMKEZŰ DIÁK

KOVÁCS LÁSZLÓ SORRA NYERI
A NEMZETKÖZI GÉPÍRÓVERSENYEKET

TARISZNYA ÉS ÚTRAVALÓ

ELBALLAGTAK A VÉGZŐS DIÁKOK

Nem lesz két egyforma út. Ami előttük áll, az a végtelen lehetőségek tárháza – mondhatjuk biztatásképpen, útravalóként annak a mintegy 252 nappali tagozatos diáknak, akik idén ballagtak középiskolájukból városunkban. „Legnagyobb cél pedig itt, e földi létben, / Ember lenni mindig, minden körülményben.” – Arany János születésének 200. évfordulóján talán ezzel az elgondolkodtató és egyben megfontolandó idézettel hívjuk fel figyelmüket arra, hogy a megtanult emberi értékek és erkölcsi normák követése minden körülmények között elvárt és alapvető követelmény. A selmecbányai hallgatóktól eredő ballagás hagyománya, a közkinccsé vált diákdaluk, a „Gaudeamus igitur”, amelytől már száz évvel ezelőtt visszhangzottak a selmeci kocszmák, mára egy korszak lezárását jelentő szimbólummá vált, habár határozott jövőképe nem mindenkinek alakult ki az iskolai évek során.

„Ballag már a vén diák”, de hová? – tehetjük fel a kérdést a továbbtanulási irányokat mérlegelve. A felsőoktatás, vagy a kormányzati kommunikációban napjainknak egyre jobban hangoztatott szakmatanulás felé érdemes elindulni? Ózdon az elmúlt időszak mindkettő esetében a kínálat bővülését eredményezte, vagyis a helyben elérhető lehetőségek száma mind a kihelyezett egyetemi tagozatok révén, mind pedig a szakképzés területén növekedett. Ózd Város Önkormányzata és a Miskolci Egyetem együttműködésének köszönhetően 2018. szeptember 1-től indul a ME Ózdi Kihelyezett Tagozata anyagmérnök (BSc) és szociális munka (BSc), illetve mérnökinformatikus (BSc) alapszakokkal, amely képzések előbbi kettő esetében nappali, míg a legutóbbi új szak esetében levelező tagozaton, államilag finanszírozott és önköltséges formában, tanulmányi ösztöndíj lehetőségével valósulnak meg, hagyományos képzési rend szerint.

Az Ózdi József Attila Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium idén ballagó 53 diákjának nagy része várhatóan a városon kívül kíván továbbtanulni. Kedvelt helyszínek a Miskolci Egyetem mellett a Debreceni Egyetem, az egri Eszterházy Károly Egyetem és a budapesti felsőoktatási intézmények. A diákok egy része azonban itt is a szakképzésbe fog bekapcsolódni. Tuza Ottó, az iskola igazgatója szerint az ózdi képzésnek még nagyobb hírverésre van szüksége a „felfutáshoz”. Ahogy a vezető szemléltető módon fogalmaz: „Elhetőbbé kellene tenni a várost ahhoz, hogy a fiatalok hazajöjjenek az egyetem után, illetve el se menjenek innen. Véleményem szerint ehhez munkahelyre lenne szükség, függetlenül attól, hogy sok az üres álláshely Ózdon. A városi középírást kellene erősíteni, mert az nagyon vékony, s ezért vannak bajban az ózdi középiskolák is” – teszi hozzá Tuza Ottó.

A diákok azonban más továbbtanulási formát is választhatnak a városban maradván, ha az érettségire épülő szakképzés mellett döntenek.

A Széchenyi István Katolikus Gimnázium és Szakgimnázium 64 végzős diákja mellett további 10 fő tesz (angol nyelvből előrehozott) érettségi vizsgát. Az intézmény minden szakképzési irányban hirdet emelt szintű – technikai szintnek megfelelő – 54-es OKJ azonosító számú képzést. A helyben szakmai érettségit szerzők egy év alatt vehetnek részt a pénzügyi-számviteli ügyintéző, a logisztikai és szállítmányozási ügyintéző, illetve az utoljára induló ügyviteli titkár szakképesítések megszerzésében, míg a szakmai érettségivel nem rendelkezőknek, illetve külső helyről érkező diákoknak kétéves időtartamban kínálják a pénzügyi-számviteli ügyintéző képzést.

Kiemelendő, hogy ezek elvégzése – szakirányú felvétel esetén – a felsőoktatásban 32 pluszpontot jelenthet.

Az Ózdi Szakképzési Centrum intézményei közül a Bródy Imre Szakgimnáziumban ebben a tanévben 21 fő nappali és 11 fő esti tagozatos hallgató végzett. A szakmai érettségi bizonyítvánnyal rendelkezők számára helyben az egyéves elektronikai technikus, mások előtt ugyanez, valamint a műszaki informatikus szakképesítés megszerzésére kétéves képzési időben nyílik lehetőség a jelentkezők számának függvényében. Az iskola tagintézmény-vezetője, Deklava Marianna mindezeket túl neves évfordulóra hívja fel a figyelmet: az 50 éves Bródy június elején, méltó módon megrendezésre kerülő ünnepséggel és egy, az intézmény történetét feldolgozó kiadvánnyal emlékezik meg a jeles évfordulóról, a programokban eddig is bővelkedő jubileumi tanév lezárásaként.

Hajdú Krisztián igazgatóhelyettes véleménye igen objektív: „Mindhárom szakirányunk tipikusan irodai tevékenység, mondhatjuk azt, hogy a mostani konjunkturális időszakban hiányszakma, az ennek megfelelő bérezéssel. A végzett diákok többsége várhatóan mégsem marad a városban, hiszen nyugaton a helyi bér duplájával számolhatnak, ugyanabban a pozícióban.”

A Gábor Áron Szakképző Iskola a székhelyén és az Árpád vezér úti telephelyén 102 fő nappali és 29 esti tagozatos tanulónak int búcsút. Érettségi utáni szakképzésben a 2+1 év alatt két szakmát adó gépgyártás-technológiai technikus és CNC-gépkezelő szakképesítés együttes megszerzésére van lehetőség duális képzés keretében többféle ösztöndíjjal, amely szakmákat a hirdetési újságok hasábjainak tanúsága szerint szinte minden megyében keresik számos pozíció betöltéséhez (pl. gépbeállítók, marósok, esztergályosok). Megerősíti ezt az iskola volt diákjaként Veres Máté István is, aki ma már a budapesti 77 Elektronika Kft. CNC csoport-vezetője. Véleménye szerint az ezen a téren szerzett megfelelő tudással, az ipar több területén (pl. automatizált gyártás, minőségirányítás, gyártási technológiák fejlesztése,

gyártásoptimalizálás) előszeretettel alkalmaznak a világszinten vezető cégek jól felkészült szakembereket, főként azért, hogy a felgyorsult versenyszférában, a gazdaságos gyártást szem előtt tartva, eredményesek legyenek. „Ezáltal az ezeken a területeken tevékenykedő szakemberek jelentősen magasabb anyagi támogatást kapnak munkaadójuktól, mint más területek munkavállalói” – teszi hozzá.

Hasonlóképpen a gépészeti szakmákat javasolja Fürjes Pál, az ózdi SPAL Kft. ügyvezetője is, aki szerint a gépek világa úgy veszi körül a 21. századi embert, mint a levegő, a mindennapi életünk tárgyai és elérhető szolgáltatásai mögötti eszközöket pedig ugyancsak gépek gyártják. „Aki otthonosan akar mozogni a jövőnkben, annak célszerű barátkozni ennek szakmaiságával. Aki ezt a továbbtanulásában választja, annak a szakma elsajátítása után még munkalehetőség is a birtokába kerül” – emeli ki határozottan a duális képzésben is résztvevő cég vezetője.

Az alacsonyabb végzettségűeknek szintén érdemes tudásukat bővíteni, vagy a meglévő ismereteiket más téren kiegészíteni. Az oktatási intézményben, az iskolarendszerben szakmát szerzett fiatalok két év alatt, csupán 4 tantárgyas vizsgát téve juthatnak érettségi bizonyítványhoz, vagy a felnőttoktatásba belépve – ugyanennyi idő alatt – második szakképesítéshez a megfelelő létszám esetén elindítható szakmacsoportokban (pl. gépészetben belül hegesztő, vendéglátás-turisztikán belül pincér vagy szakács). Az iskola 2019 végén az ózdi szakképzés immár 130. évfordulójára készülhet, mint a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. Társulati Tanonciskolájának máig fennálló jogutódja.

A szakmát oktató intézmények sorában végül az alapítványi fenntartású Abakusz Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola említhető. Hubainé Szőke Marianna a Visszhang kérdésére elmondta, hogy az iskola ózdi telephelyén 8 ács és 4 fő szociális gondozó tanuló kezdheti meg a szakmai vizsgákat. Minden esetben elmondható, hogy pályakezdeként a fiatalok gyakorlatszerzése további bővítésre szorul, ezért is lényeges a már több cégnél meglévő gyakornok pozíciók feltöltése, ahol a szakirányú betanítás pótolhatja az esetleges hiányszakmákat. Példaként említhető, hogy a személyszállító mozdonyokhoz, nagy sebességű vonatokhoz, valamint metró-szerelvényekhez magas minőségű forgóváz kereteket acél alkatrészekből gyártó cég, a világhírű Bombardier Mátravonatokon így hirdet hegesztő gyakornoki álláshelyeket is.

A középiskolás években kitűzött célok elérése tehát korántsem egyszerű, kellő kitartás és sok szorgalom szükséges a későbbiekben is. Az érettségi és a szakmai vizsgák környékén még fülünkben cseng a ballagásokon hallott egyik legszebb dallam: „Álmodtam egy világot magamnak, / Itt állok a kapui előtt. / Adj erőt, hogy be tudjak lépni, / Van hitem a magas falak előtt.” A hit mellett azonban akarat, határozottság és a kitűzött célhoz igazított tettek is szükségesek, amelyek a fiatal felnőttek személyiségéből, jelleméből is fakadnak.

Alabán Péter

4. # TÁGRA ZÁRT SZEMMEL

AZ EMLÉKEZÉS FEHÉR VIRÁGA

Lágy szellő lengedez a május eleji nyárban, miközben a nap azon töpreng, hogy lassan nyugovóra kellene térni. A temető üres. Illetőleg ez így nem igaz. Rádásul idegesítő kattogás hallatszik a távolból, az acélművek zaja háborgatja a koraesti csöndet. Az ember nehezen képzei el ehhez a különös kettősséghez a majdani börtönt is ráadásként. De nemcsak ezért vannak furcsa érzéseim.

Egyszerre kerültünk az Árpádba, még az előző évezred végén, néhány évig közös társaságban múltattuk az időt, azóta is ezekből az emlékekből sztorizgatunk. Persze nosztalgikus a nőta, mert szétszéledt azóta az a szépreményű, jó kis társaság. Vannak, akik már egymáshoz sem szólnak. Mindenkinnek családja lett, jöttek intrikusok, fölütötte a fejét az irigység is. Pedig egykoron semmi mást nem csináltunk, csak jól éreztük magunkat, nevetgáltunk mindenén és mindenkin, görbe tükröt állítottunk a hatalomnak, a tekintélyelvű világnak.

A lányaim nem értik, miért álltunk meg hazafelé Miskolcra, egy szál virággal a kezünkben, szótlanul ölelve körül egy sírt. Mesélni kezdek. Négy éve is itt álltunk, szavak nélkül fogadtuk meg, hogy minden évben eljövünk ezen a napon. Egy szempillantással pecsételtük meg. Még a virágcsokrot is kihoztuk titokban, amelyet mások színpadiasan adtak át a díszülésemre, de a sírra csak nem került ki, harmadnapon sem. A második évben azonban már kevesebben voltunk, tavaly pedig egyedül álltam itt, egy szál fehér virággal, vártam a régi társakat, de senki nem jött. Fél órát ácsorgtam, aztán hazamentem.

Jó barátod volt? – kérdezi a nagyobb lányom, a kisebb szeme már könnyben ázik. Tulajdonképpen nem. Nem volt a barátom. Kedveltem a társaságát. Vidám volt, pozitív gondolkodású. Persze néha irigyeltem is. Ahogy azok is, akik most igaz barátként tetszelegnek. Akik a háta mögött kikezdték. Erről tudott, s nagyon rosszul esett neki. Talán engem is a lelkiismeret hoz ki ide. A kolléganőjével, aki őt közülünk a legjobban szerette, szinte minden héten emlegetjük. S ugyanolyan jókat derülünk, mint régen. Mintha még velünk lenne. Mintha bármelyik pillanatban előjöhetne a tornaszertárból, nyakában síppal, persze öt perccel becsengetés után.

A kapitány hajója révbe ért címmel interjút készítettem vele, mikor sikert sikerre halmozott a kis kézzel, amikor teljes lett a családja. Minden úgy tűnhetett, mint egy amerikai filmben. Ekkoriban kezdtek irigyelni is, megnehezítették a munkáját. Sokat vállalt, mindenkinek meg akart felelni. Aztán csak annyit vettünk észre, hogy feltűnően sokat köhög. Majd a szemünk láttára épült le. De az utolsó pillanatig bíztott, s bíztunk mi is. Aztán azon a borzalmas májusi napon csak álltunk, s bámultunk magunk elé.

Gyertek, induljunk, lányok, tanulnotok kell holnapra, mondom, de két szürös szempár néz vissza. Tudjátok, mit nem adott volna Tamás „bácsi”, ha megérheti, amikor a kislánya és a kisfiat hazaviszik az első ötöst az iskolából? Aztán a másodikikat, a századikat. És én mit nem adnék, ha nem ebben az írásban kellene elmondanom, sajnálom, hogy nem lehetett jobb a kapcsolatunk. Ha nemcsak az emlékeinkben élne, hanem újra jönne velünk kirándulni, ahol ismét tíz percig beszélgetne egy idős német házaspárral két szövből álló germán szokásokról...

Farkas Nándor

„ÁTVERTÉK A VÁROST, ÁTVERTÉK A TÉRSÉGET...”

– INTERJÚ JANICZAK DÁVIDDAL

Visszaadott parlamenti mandátumról, polgármesteri hivatásról, megrekedt börtönépítésről, szükséges úthálózatfejlesztésről, a város élhetőségéről és a közbiztonságról Ózd polgármesterével beszélgettünk.

Ön a Jobbik országos listájának 10. helyéről bejutott a parlamentbe. Mit érzett akkor, amikor kiderült ez a korábban is nagyon valószínűnek látszó tény, hogy országgyűlési képviselő lett?

Hazámat és Nemzetemet szolgálni az Országgyűlésből a lehető legnagyobb megtiszteltetés, ami érhet, hiszen életemet arra tettem fel, hogy a közösséget szolgáljam. Felemelő érzés egy ilyen felelősségteljes tisztséget elnyerni a választók bizalmából.

Már a választás előtt azt mondta, marad Ózd polgármestere, visszaadja a mandátumot. Miért döntött így? Többen furcsállják ezt a lépést, hiszen feladja a biztosat a bizonytalanért.

Igen, sokan mondták, hogy ők nem adnák vissza a mandátumukat, ha egyszer bekerülhetnének a Parlamentbe, mindenképpen kihasználnák a lehetőséget. Én sohasem felejttem el 2014 őszét, amikor több mint tízezer ózdi szavazott a változásra, szavazott a lendületes, választóközpontú vezetésre. Engem a vállukon vittek a Városház térre, nem tehetem meg, hogy a vállukról továbblépve egy másik hivatást választok, amíg tart a megbízatásom. Arra esküdtem fel, hogy itt helyben, Ózd polgármestereként szolgálom a város lakóit a ciklus alatt, ami 2019 őszéig tart. A két tisztség összeférhetetlen egymással, így én eskümhöz, ígéretemhez híven továbbra is innen küzdök városunk jobb sorsáért.

Mi lesz a mandátum sorsa? Van olyan alternatíva, hogy ezt az kapja, akit Ön megjelöl a listáról? Logikus lenne például Farkas Péter Barnabás.

A jogi helyzet a következő. A párt által listán megszerzett, és visszaadott mandátumok újbóli betöltéséről a párt vezetősége hoz döntést. A párt vezetősége jelen esetben úgy döntött, hogy a leglegitimabb, legigazságosabb döntés, a korábban összeállított, mind az elnökség, mind a Jobbik országos választmánya által elfogadott, jóváhagyott lista soron következő személyeinek megbízása lesz. Tudja, mikor nem kevés embert érintő döntésről van szó, nem szabad hagyni, hogy az érzelmek vezéreljenek. Ezért is van többszintű döntéshozatal. Természetesen én Farkas Péter Barnabás bejutását támogattam, de a demokratikus döntéshozatal arról szól, hogy a többség dönt. Így a lista soron következő személyei kaptak mandátumot, mivel időközben Vona Gábor is úgy döntött, hogy nem lesz képviselő. Potocszkáné Kőrösi Anita Siófok alpolgármestere és Rig Lajos korábban is az országgyűlésben dolgozó képviselő jutottak így mandátumhoz.

Játszunk el kicsit a gondolattal. Mit tenne országgyűlési képviselőként, ha mégsem adná vissza a mandátumot? Melyek lennének a legfontosabb feladatok?

Először is meg kell érteni, mi zajlik körülöttünk. A város és a térség elnéptelenedik. Kezdvé a jó szakemberek, fiatalok távozásával. Ez magában hordozza a szegénység terjedését, az elhagyott épületek pusztulását. A hiányzó, kiművelt emberfők, és dolgozók, szakértők kezek ellehetetlenítik a munkavégzést mind a hivatalokban, mind a terepen. Ez már komolyan érződik és előbb-utóbb szemmel látható lesz körülöttünk. A csökkenő gyermeklétszám miatt bezárhatnak óvodák, iskolák. Kiüresedik az egészségügy, ami hamarosan már veszélyeztetni fogja az itt élők megfelelő ellátását. A népesség csökkenésével, a társadalom cseréjével előre még talán nem is jól belátható

katasztrofális helyzet alakulhat ki. Ezt a természet, az élet, a piaci szabadverseny magától már nem képes megoldani. Állami beavatkozásra van szükség, amennyiben számolnak még ezzel a régióval. Mára a Dunántúl és a mi régióink közt legalább akkora különbség van, mint korábban a szocialista államok és a nyugat között.

Mi a megoldás? Kiemelt programot kell indítani Kormányzati szinten a térség megővására, az emberek helyben maradásának biztosítására, aminek a vége az kell legyen, hogy azok is visszajöjjenek, akik elmentek. Ez egy hatalmas és összetett feladat, ahol minden mindennel összefügg. Mert komoly és nagy munkaerőt igénylő cégek nem veszik célkeresztbe Ózdot, amíg a megközelítés jócskán az európai színvonal alatt van, és amíg nem látnak a régióban megfelelő létszámú és képzettségű munkaerőt, és amíg az állam nem támogatja az idetelepülésüket. Láthatjuk a híradásokból is, hogy az igazán nagy beruházások mind-mind komoly állami támogatással valósulnak meg bárhol az országban. Azonban munkahely is hiába van, ha a béreket továbbra is az országos átlag alatt akarják tartani, mert úgy nem lesz munkaerő.

Korábban a vasgár idejében is azért költözött Ózdra annyi ember, mert itt a jól fizető munkahelynek köszönhetően biztosított volt a megélhetés, tudtak hosszú távon a városban tervezni, és együtt egy igazi, élő városot alkottak.

A **nulladik** lépés, amivel a Kormány lényegében tartozik Ózdnak, a börtön-projekt beindítása, az építés azonnali elkezdése. Jelen állás szerint átvették az önkormányzatot, átvették a várost, átvették a térséget. Mindenben segítettük a beruházás elkezdését, rohamtempóban kezdődött el a toborzás, majd a tanfolyamot elvégzett dolgozók az ország több pontjára lettek vezényelve, távol a családtól, távol az otthonától. Sokan már le is számoltak. Ezt tartom az elmúlt évek legkomolyabb átverésének, ami azonnali intézkedést követel. A börtönt fel kell építeni!

Tehát az **első** amiért én dolgoznék a Parlamentben: olyan termelő munkahelyek Ózdra településéért kell lobbizni, akik megfelelő bérezést biztosítanak ahhoz, hogy a fiatalok képesek legyenek itt tervezni hosszú távon, tanult, szakmával rendelkező emberként. Valamint, akik korábban elhagyták szülővárosukat, hazatérhessenek. Ehhez kormányzati szándék kell és állami támogatás. Másképp egyszerűen nem működik.

Másodsor ezzel egyidejűleg ki kell építeni a város 21. századi igényeknek megfelelő megközelítését. Lassan már szinte elszigetelődünk a megyeközpontunktól, Miskolctól. A 26-os út sűrű forgalma, melyen szintén jelentős a teherforgalom is, megköveteli, hogy 2x2 sávon legyen összekötve a megye két legnagyobb városa. Budapest felé ugyanez a helyzet. A 21-es főút 2x2 sávossítása lassan a végéhez közeledik, mely már most érezhető egy pesti út során. Azonban Bátonyterenye után bár gyönyörű tájon, mégis mintha egy elrejtett, elfelejtett országrész felé tartanánk. Ez a befektetők számára azonnali távlatot adó erő. A 23-as és 25-ös főútvonalak gyorsított fejlesztése nélkül nem lesz komoly beruházó sem Ózdon, sem a térségben. Ehhez kormányzati szándék kell és állami támogatás.

Harmadsorban következik a városkép, a város élhetősége. A város úthálózatának jelentős része felújításra szorul, bizonyos utak pedig kialakításra, hiszen még 2018-ban is salakon, murván járnak a lakók. Egy Ózdhhoz hasonló adottságú település önerejéből képtelen kifizetni a horrorisztikus aszfaltozási árakat. Azért is küzdenék, hogy megkapja a város azt a támogatást, amivel az itt élő lakosság jogos és nagyon alapvető igényét kielégítheti: járható utakat szeretnénk! Riz Gábor képviselő úrnak ezen ügyben hivatalos levelet írtam, kérve, hogy újraválasztott országgyűlési képviselőként segítsen megtalálni a szükséges forrásokat. Ózdon a fent említett okok miatt egyre több elhagyott, romos állapotú, vagy éppen már széthordott épület van. Ezeken a banki jelzálogok, a rendezetlen tulajdonviszonyok konzerválják az állapotot. Először is egy egyszerűsített jogi eljárásra kell lehetőséget teremteni, hogy az épületek elbonthatóak legyenek, majd a bontást el kell végezni. Ehhez jogszabálmódosításra, és anyagi fedezetre van szükség, hiszen a bontások súlyos tízmilliókat emésztene fel.

Aztán szintén az élhetőséghez tartozik a közbiztonság további javítása. Lassan négy éve naprakészen tájékozott vagyok a város biztonsági helyzetével. Mind a rendőrség, mind a városi rendészet komoly erővel, elhivatottan küzd a rend fenntartásáért. Megvallom, korábban el sem tudtam képzelni milyen energiákat fektetnek a közbiztonságba. Azonban sokszor ők is csak az elemekkel küzdenek, végeredményben eredménytelenül, mert a kézre kerítések, eljárások végén az igazságszolgáltatás szabdlábra helyezi az elkövetőket. Olyan embereket engednek szinte azonnal vissza az utcára, akik komoly testi sértéseket, lopásokat, egyéb, a közrendben nem megengedhető magatartási formákat tanúsítanak. Oly mértékű jogszabály-változtatásokra van szükség, ami biztosítja, hogy elrettentő erejű büntetést kapjanak az elkövetők.

Csak így előzhető meg a következő cselekmények. Ezek lennének a fő pontok, amik kormányzati oldalról elengedhetetlenek ahhoz, hogy ebben a régióban, Ózd városában újra létbiztonságban lehessen élni és tervezni a jövőt. Önkormányzati szinten ezekre nincs ráhatásunk. Tüneti kezelést lehet végezni, amivel a fentről megszabott keretek között igyekszünk a lehető legjobb irányba vinni a várost, de ezek a keretek nagyon szűkek. Jelentős, mondhatnám radikális változásra van szükség, amihez a térség országgyűlési képviselőjének nagyon sokat kellene dolgoznia, lobbiznia.

És mit kell még tenni az önkormányzati ciklus utolsó évében itt Ózdon. Hogyan látja most a jelenlegi városvezetés jövőjét, 2019 októbere után.

Rengeteget. Most jön a legnagyobb feladat. Az elnyert uniós pályázatok végrehajtása, amely többek közt a fent felsoroltak miatt igen kényes kérdés. A 2016-ban beadott és akkor kikalkulált projekteket idén és jövőre, a jelentősen megemelkedett vállalkozói árak miatt, igen nehéz lesz megvalósítani. Oly mértékű áremelkedés következett be, ami már veszélyezteti a megvalósulást. Elnyertünk egy-egy összeget a kivitelezésre, megadott tartalommal. Ezt tartani kell, meg kell, hogy valósuljon, azonban annak az ára jelentősen megemelkedett. Azon kell dolgoznunk, hogy többletforrások nélkül mégis megvalósíthatóak legyenek. Ez a feladatunk a hivatali munkatársakkal közösen nap, mint nap. Ez egy előre nem látható és hatalmas feladat, mely rengeteg nehézséget hordoz magában.

A város működésének biztosítása is új feladatokat hárít elénk, ugyanis adóbevételeink csökkentek a költségvetés tervezése óta, így racionalizálást kell végrehajtani több területen is. A korábban realizálódott többletforrások felhasználásra kerültek a megemelkedett működési költségek fedezése során. Gondoljunk csak a bár nagyon fontos kötelező béremelésre, melyről fent született döntés, de arra forrást nem biztosítottak, így azt nekünk kellett fedezni. A munkaerőhiány pedig főként a városüzemeltetési oldalon jelentkezik, ami lassítja a közterületen való munkavégzést, az intézményünk erőn felül kezeli a problémát. Viszont egyszerűen lehetetlen kitörni azokból a számunkra szabott keretekből és gazdasági helyzetből, amire semminemű ráhatásunk nincs.

Tehát a problémák megjelenése, és azok megoldása folyamatos terhet ró a városvezetésre és munkatársainkra, de bizakodó vagyok, mivel olyan szakembergárdával dolgozhatok, akik elhivatottak Ózd iránt, és minden tőlük telhetőt megtesznek azért, hogy sikerrel vegyük az akadályokat.

A városvezetés jövője? Jövő ősszel a város lakossága eldönti, hogy továbbra is bizalmat szavaz-e számunkra. Azt már láthatjuk, hogy valószínűleg az előzőhöz hasonló mocskos, túlerőből érkező kampányra számíthatunk, ahol az igaz beszéd az ellenfél részéről ismeretlen lesz. Bizonyára újabb hazugságokkal, ferdítésekkel, csúsztatásokkal, személyeskedéssel tarkított karaktergyilkos kampány vár ránk, de állunk elébe, és bízunk abban, hogy az ózdiak átlátnak majd az igen sűrűre szőtt szítán. Mi továbbra is tisztességesen, becsülettel, elhivatottan kívánjuk vezetni városunkat. Jómagam az országgyűlési képviselői mandátumomat is azért adtam vissza, hogy az emberek közelében, hallva a hangjukat, az ő érdekeiket szolgálva vezethessem városunkat az ózdiakért és Ózdért.

Ékszerek mindenhol, minden mennyiségben

HOBBI – ZÓ – NA

Tudják Önök, hogy Kleopátrától Tolna megyéig, Csépanyon keresztül vezet az út? És azt, hogy mi a közös Egyiptom nagy uralkodójában és egy sárközi parasztasszonyban? Mielőtt a hobbitörténészek felkapnák a fejüket, elárulom a titkot: a gyöngy. Az egyik legrégebbi divatcikk, a gazdagság hirdetőjeként, vagy a női tisztaság és szépség fokmérőjeként viselt gyöngyékszer. S, hogy, hogyan kerül a hasonlatba Csépany? Vozár Ottóné Éva segítségével, aki több mint harminc éve fűzi, számolja és újra fűzi ezeket az „égből aláhulló, megkövesedett esőcseppeket.” A javításból kialakult hobbi mára elhagyhatatlan foglalatossággá, ként van jelen Éva mindennapjában. Rutinja, biztos keze, csalhatatlan ösztöne bizonyosan a legkeresettebb tanácsadónak, ékszerésszé tette volna az ókori Egyiptomban, vagy a XVI. század előkelő hölgyeinek körében.

GYÖNGYÖK NAGYASSZONYA

VOZÁR OTTÓNÉ ÉVA

A meglepetések sorozata várt rám azon a szombaton, amikor Vozár Ottónéhoz, Évához látogattam. Voltak sejtéseim, mire számíthatok, de be kell vallanom, messze felülmúlta minden elképzelésemet! Bizsurajongóként is meglepett a nagy porcelántál telis-tele gyöngysorral, mely mintegy desszertként várta, hogy elmerüljön benne a látogató. S amikor néhány percnyi beszélgetés után kiderült, hogy ez csak egy minimális töredéke annak, ami ebben a csépanyi otthonban fellelhető, a csodálkozás kiült az arcomra! Gyöngy van az asztalon, külön kis bördöndben, az öltözőasztalon, a hálószoba falán saját készítésű ékszertartókon, a konyhában, és ahogyan a család mondja sokszor a padlón, s még a kutya szájában is.

– Nálunk nem a játékból kimaradt lego kockákon lépked esténként az ember – neveti el magát Éva, s rögtön hozzáteszi, családja rendkívül türelmes ebből a szempontból. – A gyöngyözés, mint szerelem '86 körül kezdődött. A nagybátyámtól kaptam egy gyöngy nyakláncot (ma már tudom, hogy nem egy egyszerű ékszer volt, hanem egy gyöngygallér). Annyit hordtam, hogy elszakadt, s mivel nagyon szerettem, visszabontottam és újra fűztem az egészet – mondja a lehető legnagyobb egyszerűséggel Éva, mintha egy gyöngygallér felfűzése nem lenne embert próbáló feladat. Majd mosolyogva folytatja.

– Ez volt a legelső darab. Aztán utána ráakadtam a gyöngyökre, mert ugye az se' mindegy, hol vesszük. Ma már könnyebb, az internet mindenre ad megoldást. Először kiadványokból fűztem, aztán jött a világháló. Hát az maga a csoda! Ott mindent meg lehet találni, gyöngyöt, mintát! Csak beleveti magát az ember, és csinálja! Most jóval könnyebb, mint a kezdetekben, hiszen nagyító lámpa, a megfelelő fűzőtű, vagy cérna – minden kapható, minden elérhető. És amikor elkészül, az maga a varázs!

Azóta eltelt 32 év, de a gyöngyfűzés szerepét megmaradt. Éva (vagy ahogyan baráti köre szólítja: Vozi) egészen a múlt szeptemberig munka, a háztartási feladatok után ült le esténként kis asztalához, hogy ékszerekbe fűzze álmait. Ma már a kiegyensúlyozott fiatal nyugdíjasok életét éli, ami jóval több időt enged a hobbi. Ékszerei ott vannak minden kézműves vásáron, baráti köre, családja pedig abban a szerencsés helyzetben van, hogy különleges alkalmakra akár ajándékba is ezt kapja.

– Tőlem már nem is várják el a virágot, bonbont, csak az ékszert – mondja Éva, aki közben azt is elárulja, nem szokott divattippeket adni hölgytársainak, de mindig tud olyan ékszert mutatni az

érdeklődőknek, ami illik annak kedvenc ruhájához. – Általában nemcsak nyakláncot készítek, hanem egész kollekciókat. Szerintem az úgy jó, ha van egymáshoz illő nyaklánc, karkötő, fülbevaló. Jó, nem kell azokat egyszerre hordani, de van választási lehetőségünk. Akinek meglepetésbe készül, legtöbbször olyan kollekciót kap, ami passzol a kedvenc ruhájához.

Ahogy beszélgettünk, kiderült, egy egyszerű gyöngysort még én is meg tudnék csinálni – persze jóval több idő alatt, mint Éva – de egy igazán mutatós gyöngygallért, vagy nyakéket már nem. A titok, a leolvasható minta, amit egy rutinos fűző ránézésből lát, de az avatatlan szem elveszik benne. Szerintem, mert Éva egészen másként látta a dolgokat, s természetesen megint mosolyogva, vidáman válaszolt.

– Egy kis gyakorlat azért kell hozzá, de könnyen olvasható. Ma már ránézésből megy, de eleinte nekem sem volt egyszerű, de ha elrontottam, vagy rontom, akkor lebontom, újrakezdem, vagy javítom a mintát. Mert mindent ki lehet javítani, igaz, az már rizikós, mert meg van az esélye

annak, hogy észrevehető marad a javítás, de nem kell kétségbe esni. – Közben megkérdezem, hogy mitől lesznek ilyen egyenletesek a hullámok, fodrok egy-egy nyakékben. – A titok a válogatás. Nem úgy kell elképzelni, hogy amikor megérkezik a csomag, nekiülök és szétválogatom a gyöngyöket méret

szerint. Menet közben, fűzés közben válogatok. A vékonyakat, vagy a nagyon nagyokat félreteszem, vagy kidobom, mert felfűzve elrontaná az ékszer összehatását.

És valóban, a karkötők sima felületként simulnak a csuklóra, a nyakláncok egyenletes kigyóban kanyarodnak. Minden szem egyforma, minden szín ott van, hol lennie kell. Ez teszi igazán alkalmivá Vozi gyöngyeit. S hogy miért is engedtem meg magamnak, hogy én is így szólítsam a Gyöngyök Nagyasszonyát? Mert mint kiderült, ez a szignója is, amit szövéseiben ott olvashat az érdeklődő. Mondanom sem kell, újra meglepődtem, amikor ez szóba került. A Vozár-nappali fala ugyanis irigylésre méltó: telis-tele van gobelinekkel, legalábbis elsőre annak tűnő hímzett alkotásokkal. Kisebb, nagyobb, virágos, portrés állatos képekkel, amik legtöbbször, mint később kiderült, gyöngyszövésből készültek.

– Keresztszemes mintákat, vagy gobelin mintákat dolgoztam át gyöngyre. Ezeket én sokkal többre értékelem, mint az ékszereket. – Mondja szerényen Éva, s hozzáteszi, ezeket csakis ajándékba adja. A képek színkavalkádja elképesztő, árnyalatokban,

formákban gazdagok, s valóban összekeverhetők a cérnával, pamuttal hímzett alkotásokkal. – Ezek közül több is megjárta már az országot. 2004-ben a Betlehemi Kiállításon volt egy szentcsaládot ábrázoló képem a fővárosban, a címerem pedig Békéscsabán volt látható egy kiállításon. – S hogy miért nem készül Vozár Ottóné iparművészeti elbírálásra? Mert ahogyan fogalmazott, szerinte egyik sem tökéletes.

A mindig vidám, mosolygós, kacagó Vozi nem unatkozik nyugdíjas napjaiban, a gyöngyökkel és újabb kézműves technikákkal vészelte át a közösség hiányát, mert ahogyan elmondta, ez nagyon hiányzik neki a munka világából, amelynek legnagyobb részét a Bem úti iskolában töltötte el. – Ahogy szeptemberben eljöttem nyugdíjba, kaptam egy rózsafát. Úgy gondoltam, megpróbálom ezt is, hiszen a virágokkal úgy vagyok, mint Gombóc Artúr a csokival, szeretem a piros virágot, a sárga virágot, de a lila a

kedvencem... Először az articsóka technikával próbálkoztam, persze ezeket is gyöngyökkel kombinálva, mert hát miért ne jelenne meg a gyöngy a dekoráción is? – mosolyog megint egy hatalmasat Éva. – Így karácsonykor már a saját gömbökkel, harangokkal díszítettem a lakást. Majd jöttek a rózsák. Ezek segítettek át engem ezen a télen.

A gyöngyfűzés mellett a varrás, hímzés, makramé sem maradt ki Éva repertoárjából. Édesanyjától örökölte kreatív hajlamát, sok-sok rátétes kézimunka került ki kezük alól, sőt segíti a mai napig, most a szalagrózsák szírmait varrják együtt. Az anyai támogatás mellett férje segítségére is számíthat hobbijában, akár az ékszerartók készítésében, akár a rózsafák gipszöntésében.

Vozár Ottóné, Éva töretlen energiája sugárzik minden ékszeréből, szövött képeiből, rózsáiból. S még egy különleges tulajdonsággal emelkedik ki a kézművesek sorából: az elmúlt harminc esztendőben nem volt soha mélyponton hobbijában. Hitvallása szerint az élet nem arról szól, hogy várjuk a vihar elvonulását, hanem arról, hogy megtanuljunk táncolni az esőben.

B. Zsóka

PALETTA

Kulturális programok

JÚN. 04. 11.00	RENDHAGYÓ IRODALOMÓRA ZÁVADA PÉTER KÖLTŐVEL ÓMI Városi Könyvtár
JÚN. 05. 10.30 11.30 13.00	A KORALLTENGEREK CSODÁLATOS VILÁGA tárlatvezetés Dombovári Tíborral ÓMI Városi Könyvtár
JÚN. 06. 10.00	MESÉL A RAJZOM MÁTYÁS KIRÁLYRÓL kiállítás megnyitó ÓMI Városi Könyvtár
JÚN. 06. 17.00	KITEKINTŐ – ABLAK A TÉRSÉGRE bemutatkozik Domaháza ÓMI Városi Könyvtár
JÚN. 07. 16.30	KÉT EGYÉNISÉG EGY PÓDIUM könyvbemutatók ÓMI Városi Könyvtár
JÚN. 08. 16.00	BENDEGŰZ, A KEREKESSÉKES VILÁGJÁRÓ Civil Ház
JÚN. 08-09.	JAZZ & ROCK PARÁDÉ Nemzeti Filmtörténeti Emlénpark és a Digitális Erőmű
JÚN. 09. 10.00 - 16.00	KÖNYVHETI KAVALKÁD Városház tér
JÚN. 11. 10.00	ROMAVILÁG 13. ÓMI Városi Könyvtár
JÚN. 23. 19.00	MÁGNÁS MISKA Olvasó
JÚN. 23. 16 ÓRÁTÓL	MŰZEUMOK ÉJSZAKÁJA Ózdi Múzeális Gyűjtemény és Gyártörténeti Emlékpark

NŐI LAPOZÓ

A női lélekről, nem csak nőknek

Anyák napján írom e sorokat. Nem köszöntésként, nem örömködvé. Inkább az értetlenség, a harag, és a rosszalló fejcsóválás motivál. Anyák! Valamit nagyon elrontottatok!

A forró májusi napokban igazán jólesik a bevásárlás, annak ellenére, hogy a pénz beosztása igazán művészet. Ma már parkolót sem kell keresni, a hirtelen jött meleg elől egyenes és akadálytalan út vezet a légkondicionált üzlethelyiségbe. A polcok roskadásig, a gondolkodás között bőven van hely, jól megfér egymással a vásárlók tömege.

Nekem valahogy mégis szűkös a hely, kerülgetem a családokat, akik mint egy jól megszervezett kiránduláson, jól érzik magukat. Az első túrázó család háromtagú, apa, anya, gyerek. Anya bőszen válogat a répák között. Terebélyes termete nemcsak a répás ládát takarja mások elől, jobbra is, balra is leármánykítja a mellette lévő ládákat. Jobbról apa, tanácsokat osztogatva morgolódik, anya másik oldalán a kislány. Ő csak fogdossa a karalábét. A háromtagú család lefoglalja a zöldséges pult jelentős részét. Várok, diszkrétén félrehúzódva. Nem sokat, mindössze két percet. A család közben többször is hátrapillant, nem értik, miért horgonyoztam le mögöttük. A harmadik percnél elfogy a türelmem, s amikor az apa újabb monológba kezd, és közben félre fordul, a keletkezett résbe bekormányozom a kosarat, és határozott mozdulatokkal elveszek három répát, két petrezselyemgyökeret és távozom. Csúnyán néznek rám.

A következő családdal a hűtőknél futok össze. Apa, anya, gyerekek. Az egyik csemete nem sok vizet zavar. A jégkrémeket bámulja a hűtőben. Szemben anya a szalámik között válogat, apa a hűtőpultot tanulmányozza, a másik gyerek pörög a kosárral a kettő közötti folyosón. A kis kék gyermekméretű bevásárlókocsi körbe-körbe száguld. Jó móka, a kislány hangosan kacag. A család között sehogy sem lehet elmenni. Türelmes vagyok, én is választok kétféle szalámit, és lassítok, visszalépek a mosogatószerek elé, időt hagyva a pörgésre. Mint kiderült, rosszul tettem, az addig bambán bámuló kislány megunt a nézelődést, és derbizni kezdett a kis kocsiival. Így már kettős akadály állja az utamat. Kissé idegesen nekiindulok, s szaladkozva megpróbálom kikerülni a középen köröző kislányt. Amikor ránézek, belefagy a kacaj. Épphogy kiérek a veszélyzónából, a kislány bekanyarodik mögöttem, nem sok hiányzik az ütközéshez.

Ekkor már csak a kenyér hiányzik a kosaramból, és egy hajszálnyit a türelmem szakadásából. Próbálok a határozott tempóból nem visszavenni, mert egy eddig nem látott akadály vár a pékáruk előtt. Három-négy anya, csemetékkel. A kosarak szerteszét a folyosó közepén, mindenki kerülget mindenkét, a környező polcoktól apák lépnek a középen parkoló kosarakhoz, és egy-egy dolgot pakolnak a kocsikba, majd továbbmennek. Egy dagadt kislány tolja kis kék kosarát anyja után, egyre gyorsabban, hogy le ne maradjon. Ennek eredménye egy határozott kiáltás az anyától: vigyázz már ezzel a kocsival, ha még egyszer rátolod a sarkamra! De a felszólításnak nincs foganatja, a kosár még gyorsabban gurul.

A bolt közepén irányt váltok, és megkerülök egy gondolat, majd beállok a kasszához. Amíg pakolom a szalagra az árut, zsörtölődöm, akárcsak a lányom. Neki is érthetetlen a boltban szabadjárja engedett gyerekserg. Pedig most nem láttunk bevásárlókocsiban elfekvő óvodásokat, pénztár előtt rágcsált csokit, felbontott joghurtokat. Csak egy hatalmas játszótér a bolt közepén, ahol minden gyerek azt csinált, amit akart. Vajon ezek a csemeték otthon is szétszedik a házat, mert ők anya-apa szemefényei?

Anyák napján írom e sorokat. Nem köszöntésként, nem örömködvé. Inkább az értetlenség, a harag, és a rosszalló fejcsóválás motivál. Anyák! Valamit nagyon elrontottatok!

B. Zsóka

1	2	T	3		5	6	7	8	9	A	10	11
12			13								14	
15		16		17						18		
19			20				21	22				
23				24		25		26				
27				28				29		30		
31			32				33	34		35		
36		37			38		39			40		
41						E						

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. Városi zenei rendezvény június 8-9-én a Digitális Erőmű mellett. 11. Helyrag, -ra párja. **12.** Illúziókat kerget, aki ezekben jár. **13.** Kevert kád! **14.** És angolul. **15.** Római 51. **16.** Fundamentum. **17.** Miskolci Egyetem. **19.** A bárium vegyjele. **21.** Ha Fehér író, ha Babel hárfaművész. **22.** Személyszállításban a teljesítmény mértékegysége. **26.** Batu kán népe. **27.** Kutyaház. **28.** Névleges. **29.** Petőfi vers. **31.** Igen, oroszul. **33.** Blake Lewis album Audio Day Dream röviden. **34.** Fegyver része. **35.** Borotvaecset. **38.** Relé azonos hangzói. **39.** Sok-sok atomból álló anyagi rész.

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Időmérő alkatrésze. **2.** Hangszeres játékra oktató személy. **3.** Monte Cristo raboskodott várban. **4.** Megkülönböztető jegy. **5.** Igazolt máshollét. **6.** Zloty. **7.** ... mays; a kukorica rendszertani neve. **8.** Mennybolt. **9.** Felülről nézi. **10.** Arra a helyre kéret. **16.** Elájul. **18.** Ízelt lábúak érzékszerve. **20.** ... mars, indulás! **21.** Kilométer. **23.** Videojáték márka. **24.** A kripton vegyjele. **25.** Könyv része. **30.** Bim-..., harangszó. **32.** ...ventura, az állati nyomozó. **35.** Post sriptum, rövid. **36.** Magyarország röviden. **37.** Szlovák autók jelzése.

Készítette: Derencsényi Béla

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), VAGY BEDOBHATÓ AZ ÉPÜLET BEJÁRATÁNÁL ELHELYEZETT POSTALÁDÁBA A VÍZSZINTES 1. SOR MEGFEJTÉSE. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2018. JÚNIUS 12. (KEDD). A BORÍTÉKRA, VAGY A LEVELEZŐLAPRA KÉRJÜK RÁÍRNI: KERESZTREJTÉNY. A HELYES MEGFEJTÉST BEKÜLDŐK EGYIKE ÉRTÉKES AJÁNDÉKSOMAGOT KAP. A NYEREMÉNY ÁTVEHETŐ SZERKESZTŐSÉGÜNK BEN, MUNKANAPOKON 8-16 ÓRA KÖZÖTT. AZ 3. SZÁMBAN MEGJELENT REJTÉNY HELYES MEGFEJTÉSE: A STÍLUS MAGA AZ EMBER. COMTE DE BUFFON. NYERTES: TÖRTEINÉ ERDEI EMŐKE, NEMZETŐR UTCA 20. 5/13. ÓZD. GRATULÁLUNK!

IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJELENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT.
FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGVEZETŐJE / FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / PARADOX DESIGN A.K.A. CSOMOR GERGŐ

„MINT A VILLÁM!”

ÓZDI SIKER BÉCSBEN

EGY NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI GÉPÍRŐVERSENYEN

Lemértem. Néhány száz karakter. Tíz perc alatt mindössze ennyit voltam képes leütni a klaviatúrán. Koncentráció és sok gyakorlás – ez az alapja a gyors gépírásnak. Mindkettőben elbuktam. Hát nem véletlenül ülök én egy íróasztal mögött, miközben Kovács László, a Széchenyi István Katolikus Gimnázium és Szakgimnázium diákja sorra nyeri az országos és nemzetközi megmérettetéseket.

Hat éve

A fiatalember a 11/E osztályt erősíti. A gépírással 2012-ben került kapcsolatba, ugyanis mindkét nővére ebbe az intézménybe járt és rajtuk keresztül ismerkedett meg a tantárggyal. Laci szerint inkább a gyorsaság, mint a pontosság az erőnye.

Harmadik az országban

A Borsodszentgyörgyön élő, de városunkban tanuló fiatalember legutóbb a Magyar Gyorsírók és Gépírók Szövetsége által hirdett Teörök Aladár Országos Gépíró Versenyen bizonyított. 4751 leütéssel harmadik lett a 115 fős mezőnyben és csupán 2 leütés választotta el a dobogó második fokától. Ezekhez a megmérettetésekhez ki sem kell tennie a lábát a városból, ugyanis egy internetes program segítségével azonnal fel

tudják tölteni a munkát a szövetség szerverére és az eredmények szinte rögtön megjelennek a honlapjukon.

Első Bécsben

Korábban, vagyis április közepén Bécs adott otthont a 36. nemzetközi ifjúsági gépíróversenynek, ahol Magyarországot ketten képviselték: egy monori fiatalember, valamint Laci. Itt szintén tíz perce volt a SZIKSZI diákjának egy családról szóló, előre nem ismert szöveg leírására. 5333 karaktert ütött le ezalatt az idő alatt és ezzel egyéni rekordját is megdöntötte. Teljesítményével a házigazda Ausztria, de Csehország és

EREDMÉNYEI:

- 2016.** Teörök Aladár Országos Gépíró Verseny
1. hely és hibátlansági jelvény. Csapatban 4. hely.
Bajnoki Gépíró Verseny Budapest 1. hely.
- 2017.** Teörök Aladár Országos Gépíró Verseny
2. hely, csapatban 8. hely
- 2018.** Meghívásos nemzetközi ifjúsági verseny
Bécs, angol nyelvű kategória
1. hely, anyanyelvű kategória 2. hely,
csapatban 1. és 2. hely.
- 2018.** Teörök Aladár Országos Gépíró Verseny 3. hely.

Németország fiataljait is maga mögé utasította. Az eredmény pedig felülmúlta mindenki várakozását. Az ózdi diák egyéni versenyben, az anyanyelvű másolásban, a második helyet szerezte meg, míg angol nyelvű gépírásban az előkelő első helyen végzett. Csapatversenyben is fantasztikusan szerepeltek a magyar fiúk. Mindkét kategóriában dobogóra állhattak. A sikerben nagy szerepe volt felkészítő tanárának Tatár Tímeának.

Világverseny?

A tehetséges diák tervei közt több verseny is szerepel. Célja, hogy továbbra is méltón tudja képviselni városunkat és országunkat nemzetközi szinten. Meghívást kapott Szardíniára is egy világversenyre, az ezen való részvételhez azonban anyagi támogatásra lenne szüksége. Törekvéseit az iskola alapítványán keresztül bárki segítheti.

AZ ÓZDI "KERISEK" ALAPÍTVÁNYÁNAK SZÁMLASZÁMA:
10400353-50526648-6853 1005.
KÖZLEMÉNY: KOVÁCS LÁSZLÓ RÉSZÉRE

Tóth Alexandra

MÚLNAK A GYERMEKNAPOK, ÉVEK...

Nincs visszaút. Valami véget ért és fáj. Nem olyan érzés ez, mint amikor valakit végleg elvesztünk, vagy mikor az apa férjhez adja a felnőtt lányát, aki természetes módon el is költözik a szülői házból, s a búcsúzás után percekig áll a kapuban, néz a távolodó autó után, majd átkarolja a feleségét és nagyot sóhajtva beszélgetnek.

Egyik legszörnyűbb gyermeknapom volt, amikor egy könyvet kaptam, Sport és szerelem címmel, mert hát fociőrült voltam, ennyi erővel egy labdát is vehettek volna. Azt hiszem, bele sem olvastam, ott állt a polcon, piros borítója volt, az elmémbe égett. Egyszer a nagyobb lányomat leptem meg A Pál utcai fiúkkal, szépen becsomagoltam, máig őrzöm a videót, ahogy Fanni kényszeredett örömet mímelt, miután kibontotta, a szívem szakad meg, valahányszor visszanezűk. Persze a tizenhetedik oldalon egy bankjegy volt elrejtve, a mosoly azonnal őszintére változott.

Mintha tegnap lett volna, amikor a gyereknap ajándék kizárólag játék lehetett, többnyire persze baba, a kisebbnek mini állatfigurák, melyekkel örökig képes volt játszani. Néha nekem is be kellett szállni, átlépni egy másik dimenzióba, ahol a tárgyak életre kelnek, nevük van, s beszélgetni tudnak. Szerettem volna megállítani az időt. Ez azonban még senkinek sem sikerült. Attól féltem, hogy felnőnek. Pedig amikor valami nagy bolondságot csinálok, a kisebb lányom mondja mindig, hogy ideje lenne felnőni. Figyelnem kellett volna az intő jelekre.

Úgy hozta az élet, hogy külön lakásban alszunk el, s ébredünk. Persze minden nap tudunk találkozni, de ez nem ugyanaz. Volt olyan év, amikor minden reggel elkísértem őket az iskolába, táskájukat cipelve, kézen fogva, ebből töltöttem föl aznapra. Idén csak csütörtökön nincs első óráim, ez az egyetlen nap, amikor együtt indulhat a reggel. Mindig késnek ugyan, de már nem teszem szavá.

Néhány hete éreztem, hogy Panni mondani akar valamit, de nem mer belekezdni. Félúton csak kihúztam belőle, mi aggasztja. Néhányan csúfolták már az iskolában, hogy reggel kézen fogva jön az apukájával. Persze, nem gond, mondom, csak olyan törekeny vagy, megfeledeztem róla, hogy már hatodikba jársz. Semmi baj. Én sosem engedtem nagyanyádnak, hogy kézen fogva vigyen bárhová. De ugye nem haragszol, kérdezte, s csendben ballagtunk tovább.

Azt éreztem, hogy szétnyílik alattam a föld. Rögtön meghasad a szívem, de legalábbis kitépnek belőle egy darabot. Nem akartam észrevenni, hogy már egy kész kis hölgy sétál csütörtök reggelenként mellettem, új érzésekkel a szívében, aki persze ugyanúgy szeret, mint eddig. A nagyobb kezét már évek óta nem foghattam, tanulhattam volna belőle. Mert az apai szív is vak néha. Olykor görcsösen ragaszkodik valamihez, ami a külvilág számára nevetségesen régimódíva teszi.

Mindezt észrevette rajtam az én Kicsikém, azóta a hipermarketekben mindig meg akarja fogni a kezem, azt mondja, őt már nem érdekli, ki mit mond. De hát önértet is van a világon, fogjad csak a kosarat, mondom nevetve. Pedig belül még most is sírok...

Farkas Nándor

FÖLDÖNKÍVÜLI LÉNYEK

30 ÉVES A MAGYAR UFÓKUTATÁS

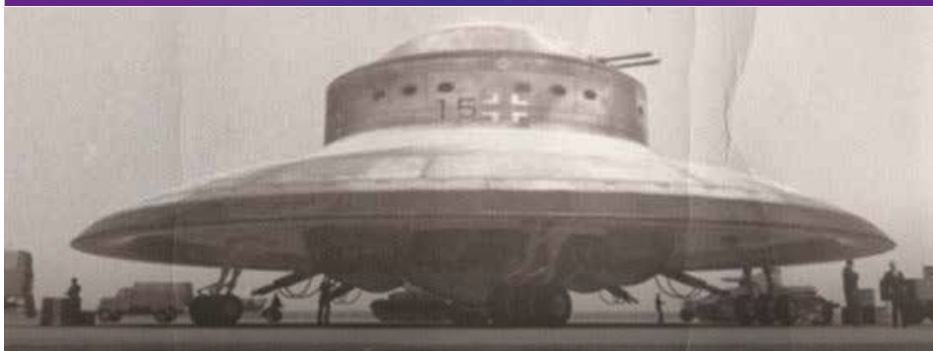
„KÉT LEHETŐSÉG LÉTEZIK:

VAGY EGYEDÜL VAGYUNK AZ UNIVERZUMBAN, VAGY NEM. MINDKETTŐ EGYFORMÁN FÉLELMETES.”

Az ufó észlelések túlnyomó többsége valamilyen csillagászati, meteorológiai, vagy a fizikában optikai jelenségre, esetleg katonai repülőeszközeire vezethető vissza, néhány esetben viszont felmerül, hogy az észlelt jelenség oka nem magyarázható, ezeket próbálják tanulmányozni az ufológia területén tevékenykedő önkéntesek. A jelenség általában nagy érdeklődést kelt, ezért gyakran visszaélnék az ezzel járó nyilvánossággal, így sokan bizalmatlanul kezelik ezeket.

Az UFO-t, mint kifejezést eredetileg a katonai repülésben alkalmazták, ahol ezt minden olyan tárgyra értették, aminek még nem volt tisztázva az eredete (lehetett ellenséges repülőgép, polgári gép, meteorológiai ballon vagy bármi egyéb). Később a köznyelvben ennek egy szűkebb, eltorzított értelme honosodott meg; szinte kizárólag idegen lényt, vagy űrhajót („repülő csészealj”) értenek alatta. Az ufókutatásnak van egy nagy valószínűség szerint hiedelmi, vagy félreértéseken alapuló ága, amit elsősorban amatőrök kutatnak.

UFÓÉSZLELÉSEK MAGYARORSZÁGON

Az 1950-es évektől kezdve hazánkban is egyre több ufóbejelentés történt. 2009 októberében nagy sajtóvisszhangot váltottak ki a pécsi légtérben észlelt azonosítatlan repülő tárgyak. A Magyar Repülőszövetség alelnöke és több szemtanú gömb alakú, hat vagy hét darab narancssárga, azonosítatlan légijárművet látott Pécs fölött.

Ózd és térsége egykor az ufókutatás korelléjára volt a rajongók körében, hiszen itt észleltek hasonló megmagyarázhatatlan jelenségeket. Például Domaházán, ahol egy kislány látott először földönkívüli lényt. Városunkban hosszú éveken keresztül tartottak ufókonferenciákat. A legutóbbin itt járt Knoll Gyula nyugalmazott repülőezredes, akiben az első ilyen találkozás mély nyomott hagyott.

„Először 1959. július 29-én Kaposvár fölött, éjfélkor. Egy MIG17-es lokátor éjszakai elfogógépen épp a lokátort gyakoroltam. Amikor kinéztem a gépből, hogy jó helyen vagyok-e, akkor láttam, hogy a következő légtérből egy

nagy fényesség jön, körülbelül 500 méterrel magasabban. Azt hittem, hogy ez egy repülőgép és a repülésvezetőtől megkérdeztem, miért küldött az én légtérembe valakit. Előtte még két évvel, nappal nekem jött egy másik és összeroncsolta a repülőgépem.”

Knoll Gyula szerint az emberek a harmadik dimenzióban vannak. Minden dimenziónak van még hét fokozata. Nem lehet például egy alföldi pásztor, aki az állatokkal kommunikál és Teller Ede egy szinten.

„Az utóbbi már majdnem a negyedik dimenzióban van, mi meg még valahol a harmadik dimenzió második, vagy harmadik fokozatában vagyunk. Attól függően, hogy az ember a tudatalattijába mit tesz el. A tudatalatti memória olyan, mint a vincseszter. Ha van benne valami, akkor van mit elővenni. Ha rosszat rak bele valaki, akkor rosszat is vesz ki.”

A földönkívüli intelligencia kutatásának léteznek tudományos területei is, egyrészt a csillagászat tudománya révén, amelyben rádióteleszkópokkal pásztázzák az égboltot, keresve a földönkívüli civilizációk jeleit. A Magyar Televízióban a 80-as évek végén, a 90-es évek elején nagy népszerűségnek örvendett Déri János vezetésével, az ufókkal, megmagyarázhatatlan jelenségekkel, sci-fivel foglalkozó Nulladik Típusú Találkozások című műsor, ami népszerűvé tette a témát. Számos amatőr kutatóközpont,

egyesület és klub jött létre, amelyek találkozókat, szimpóziumokat tartottak, és ekkoriban több ufómagazin is megjelent, mint például a Hihetetlen magazin. Az ufó kérdés ma még mindig olyan heves parázsviták tárgya, mely alaposan megosztja az emberiséget. Vannak, akik szerint nem léteznek idegenek, mások úgy gondolják, hogy nagyon is léteznek, és már régóta közöttünk járnak-kelnek – mondja Knoll Gyula.

Az elvégzett számítások szerint legalább tíz olyan fejlett civilizációnak kell léteznie valahol az univerzumban, mint a miénk. A bizonyítékok sora egyre csak gyűlik. Sokak szerint az elkövetkező 15-20 évben fog eldőlni a földönkívüli élet kérdése, és megtörténik az első igazi „érintkezés” egy másik világgal. Ha pedig ez bekövetkezik, az lesz az emberiség történelmének egyik legnagyobb felfedezése és tapasztalata.

ÓZDI BOZSIK BAJNOKOK

Régimódi gondolatok kavarnak bennem, ha már a Bozsik József nevét viselő program ózdi palántáit látogattam meg, akik hatalmas sikert aratva bejutottak az ország legjobbjai közé. Már tudniillik, hogy az elmúlt század gyerekei mit nem adtak volna érte, ha ilyen körülmények között focizhatnak, mint a mai magyar srácok. Stadionok, gombamód szaporodó füves és műfüves pályák, akadémiák, a legmodernebb szerelések és futballcipők állnak rendelkezésre.

Az igazolt kis focisták egyesületi keretek között pallérozódnak, ám azokra is gondoltak, akik nem tagjai még a kluboknak, de szeretik ezt a játékot. Az intézményi Bozsik-program körzeti vezetője Vanczák Attila, a Bolyky sulis testnevelője, aki a nyolc óvodában és hét általános iskolában folyó munkát koordinálja.

„Az iskolai Bozsik-program jó tízéves múltira tekint vissza. A cél az volt, hogy az oktatási intézményekben több korcsoportnak tartssanak foglalkozásokat a futball iránt érdeklődő gyerekek számára. Ezen kívül négy közös összejövetel van, amikor a körzet minden csapata megjelenik, ennek fejében az iskola sportszereket kap. Ehhez csatlakozott az OTP, kitalálták, hogy legyenek kis Bozsik Bajnokok. A testnevelők küldhették be azoknak a gyerekeknek a neveit, akiket erre érdemesnek találtak” – mesél a részletekről az ózdi körzeti vezető, aki az ötödikes Szalai Klaudiát készítette föl az országos megmérettetésre.

Egy szakmai zsűri „szemezgetett” a gyerekekből, majd jött egy válogató Szolnokon, ahol eldőlt, kik vehetnek részt a kétnapos eseményen, amely április 24-25-én Telkiben került megrendezésre. Így alakult ki egy keleti és egy nyugati válogatott, ahol bemutatkozhatott Szalai Klaudia, akit a Bolyky iskola tornatermében arról faggattam, hogyan „fertőződött” meg a sportág szeretetével.

„Hároméves koromban lett meg az első mezem, s két év múlva kezdtem el focizni. Egy Ronaldo-trikó volt, de most már Messi a kedvencem. Az udvaron passzolgattunk az édesapámmal. A telki edzőtábor nagyszerű élmény volt, s egy hatalmas lökést adott, hogy folytassam ezt a gyönyörű sportágat, hisz később igazolt játékos szeretnék lenni. Attila bácsinak pedig szeretném megköszönni a felkészítést” – mondta határozottan a hangonyi miss Messi, aki a góllövés miatt természetesen csatárposztot szeret a legjobban játszani.

Vanczák Attilától megtudtam azt is, hogy majdnem hatszáz fő van, aki részt vesz a Bozsik-programban ebben a körzetben, sok csoport jelenik meg a tornákon, persze mindezt tovább szeretnék bővíteni. Várják a környező települések diákjait is. A lényeg, hogy a gyerekek mozogjanak, sportoljanak.

Az utam ezután a város másik végébe, a táblai iskolába vezetett, ahonnan két ötödikes fiú jutott be a Bozsik Bajnokok közé. Testnevelő tanáruk, Kovács-Ági Gergely kíséretében az igazgatói iroda kanapéjára huppantunk le.

„Iskolánként nyolc tanulót lehetett nevezni, akikből a keleti válogatottba harminchat diákot hívtak be, közülük válogatták ki a legtehetségesebbeket Szolnokon. Ők tizenhatan jutottak el Telkibe. Hat éve vagyok ebben az iskolában, négy éve gyakorlok négy korcso-

porttal, folytattam a kolléganőm által megkezdett munkát. Most egy másik kolléginával együtt mintegy nyolcvan gyereket foglalkoztatunk, ebből kettő lánycsapat” – tudtam meg az Apáczai sulis testnevelőjétől.

Az iskolában most Bárdos Csaba és Boros Kevin a két legnagyobb sztár, Klaudia mellett ők is részt vehettek a magyar válogatott főhadiszállásán tartott kétnapos tréningen.

„Az első nap csak edzettünk, másnap már mérkőzést játszottunk, amit egy gálameccs követett. Ezüstérmesek lettünk. Nagy élmény volt Nyilasi Tiborral, Gera Zoltánnal, Király Gáborral és Juhász Rolanddal találkozni” – mesélt élményeiről a Barca-drukker Kevin.

„Négy csapatra osztottak minket, kikapukra játszottunk, hozzánk Gera Zoltán szállt be segíteni. Örömmel fogadták a diáktársak, hogy bejutottunk a legjobbak közé. Kicsit furcsa volt lányokkal is egy csapatban játszani, de köztük is voltak nagyon ügyesek” – értékelte a Telkiben töltött két napot Csaba, akinek Neymar a kedvenc futballistája.

A kis Bozsik Bajnokok az egyéb ajándékok mellett a május végi Magyar Kupa döntőt is megtekinthették a Fradi stadionban. Ha most nagyon rosszmájú akarnék lenni, akkor azt írnám, hogy nem tudom, hogy ez valóban jutalom volt-e...

Farkas Nándor

KRIZSHOW

ÓZDON

BESZÉLGETÉS KARRIERRŐL, CSALÁDRÓL A VÁROSI KÖNYVTÁRBAN

Kicsoda valójában Krizsó Szilvia? A televízió képernyőjén keresztül sokszor távolinak, megfoghatatlannak tűnik egy-egy műsorvezető, az ember azt hinné, hogy pontosan olyan, mint amit ott lát belőle. Pedig legtöbbször a műsor műfaja határozza meg azt, hogy a házigazdának hogyan kell viselkedni. Krizsó Szilvia sokáig gazdasági, politikai területen mozgott, ez megkívánta a komolyságot. Ő valójában egy kedves,

mosolygós hölgy, aki éppolyan nyíltan beszél a karrierjéről a közönségnek is, ahogy egy családtagjának tenné.

Nemrég Ózdon járt. A Városi Televízió stúdiójába, valamint a Nemzeti Filmtörténeti Élményparkba is ellátogatott édesanyjával, illetve barátnőjével. Ezután a Városi Könyvtárban közönségtalálkozóra várták mindazokat, akik érdeklődtek a műsorvezető élete iránt. Beszélgetőpartnere Bukovinszky Zsolt volt, aki kérdéseivel teljesen megnyitotta Krizsót – na nem mintha magától nem mesélt volna szívesen –, így olyan dolgokat is megtud-

hatott a nagyszámú hallgatóság, amelyek egyébként talán soha nem derültek volna ki a számukra. Több történetet is elmesélt a tévénéssel kapcsolatban.

Pályafutása során több televíziónál is dolgozott már, mesélt például a Duna tévés időszakából a Napóra című élő műsorról. Ez egy 20 perces adás volt aktuálpolitikai témákról. Mindig szabad kezet kapott a készítéskor, mígnem egyszer főnöke tanácsára belenyúlt egy olajszőkítési ügybe. Behívta a műsorba Pallag Lászlót, az olajbiztonság elnökét. Ez egy viszonylag hirtelen döntés volt, Krizsónak nagyjából egy órája volt elmélyülni a témában. Amikor Pallag bement a stúdióba, köntörfalazás nélkül elmondott mindent, az apró részleteket, valamint olyan személyeket is említett, akiknek közül lehetett a botrányhoz.

Mondandója befejezése után a műsorvezető megkérdezte tőle: ez mind szép és jó, de mi rá a bizonyíték? Vagdalozni nem lehet bizonyíték nélkül. Aztán még egy MTI közlemény is beérkezett az adás

közben, amelyben Pintér Sándor azt írta: nem tudja, hogy orvosi vagy jogi esettel áll-e szemben, ugyanis amiket Pallag László mond, azok kezelhetetlenek. A beszélgetés lement, utána a vendég kifejezte csalódottságát a kérdésekkel kapcsolatban, vonatkoztatva ezt az egész televízióra. De nemcsak ő, mindenki más, a nézők is. Kérdések és mocskolódások záporoztak Szilvi felé, hogy miért így kellett levelezni az adást, majd két hétre letiltották a képernyőről. Ahogy elmondta, később rájött, hogy az indulatot ki kell zárni az adásból, nem szabad fölülkerekedni a másikon.

2002 tavaszától az Estét kezdte el vezetni, ezt tekinti karrierje csúcának, mert a sajátjának érezte, konkrétan rá lett kitalálva a műsor. Ahogyan elmondta, nagyon jó csapattal dolgozott együtt, velük sokat letett az asztalra. Aztán a 2010-es választások után valami miatt mellőzni kezdték. Más vezetők kerültek a tévébe, ők másképp gondolkodtak. Szerinte a sajtó feladata az, hogy kontrollálja a mindenkori hatalmat és kérdéseket tegyen fel, mert ez mindannyiunk érdeke. Ha ezt a televízióvezetők nem így gondolják, akkor azt az országra nézve tartja károsnak, mert az emberek elkezdnek nem gondolkodni és elhiszik, hogy velük bármit meg lehet csinálni. Aztán pedig már tényleg meg lehet.

Most a Krizshow, egy színházi talkshow házigazdája, amely az egyik kereskedelmi televízión is látható. Vendégei között szerepelt már Kern András, Vujity Tvrtko, Stohl András, Lovasi András vagy például Csepregi Éva is. A meghívottak életükről mesélnek, olyan titkokat is megosztanak a műsorvezetővel, amelyeket talán szűk családi vagy baráti körükön kívül senki más nem ismer.

Az ózdiak számos érdekességet megtudhattak tehát Krizsó Szilviáról, aki a közönségtalálkozó végén dedikálta is a színházi beszélgetésekből készült két könyvét.